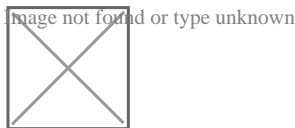

Η Αντιφώνηση του Πατριάρχη Αλεξανδρείας κ. Θεοδώρου κατά την έναρξη των εργασιών της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας (Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας κ.κ. Θεόδωρος ο Β΄)

[/ Πεμπτούσια](#)

Αντιφώνησις της Α.Θ.Μ.
του Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής
κ.κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ του Β΄
κατά την έναρξιν των εργασιών της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου
της Ορθοδόξου Εκκλησίας
(Δευτέρα Αγίου Πνεύματος, 20 Ιουνίου 2016, Κρήτη)

Παναγιώτατε Οικουμενικέ Πατριάρχα κ. Βαρθολομαίε,

«Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος»!

Εν απροσμερήτω δοξολογία και ευχαριστία προς την Αγίαν και Ομοούσιον και Αδιαίρετον Τριάδα και εν βαθυτάτη ευφροσύνη και πνευματική χαρά αντιφωνούμεν εις την Υμετέραν εμπνευσμένην εναρκτήριον προσλαλιάν, εκ μέρους της χορείας των Μακαριωτάτων Προκαθημένων των εκασταχού Ορθοδόξων Πατριαρχείων και Αυτοκεφάλων Εκκλησιών, ευχαριστούντες τω Δοτήρι παντός αγαθού, ότι συνήγαγεν ημάς, «κατά τας ευσήμους ημέρας ταύτας», και αξιοί ήδη ημάς της ενάρξεως των εργασιών της, από πολλών δεκαετιών, πολυποθήτου Αγίας και Μεγάλης Συνόδου της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας.

Δόξα τω Πανοικτίρμονι Θεώ, τω εν Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι προσκυνουμένω, διά την δωρεάν ταύτην, διά την εκπλήρωσιν της προσδοκίας, διά την επίτευξιν του στόχου, διά την «ελπίδος συμπλήρωσιν», διά την νίκην της Εκκλησίας, και διά την κοινωνίαν πάντων ημών εις το μέγα τούτο διά τον σύμπαντα ορθόδοξον κόσμον γεγονός. Η «γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις», συγκροτούσα συνεκτικώς όλον τον θεσμόν της Εκκλησίας, εμπνέει ήδη τον λογισμόν και την διάνοιαν πάντων ημών, υπουργούντων το μέγα μυστήριον αυτής, εν ενότητι πίστεως και μετοχή του κοινού ποτηρίου της Ζωής.

Η Αγία του Χριστού Ορθόδοξος Εκκλησία εορτάζει εφέτος την Αγίαν και μεγάλην εορτήν της Πεντηκοστής και Πνεύματος την επιδημίαν, συνερχομένη επί τω μείζονι τούτω μέγα εκκλησιαστικώ γεγονότι εις την Μεγαλόνησον και εύανδρον Κρήτην και το Ιερόν τούτο Καθίδρυμα του Οικουμενικού Θρόνου όπου λαλούνται και λαληθήσονται μεγάλα και θαυμαστά, αναβώσα «ελθέ το Πνεύμα το Άγιον» ελθέ και σκήνωσον εν ημίν και καθάρισον ημάς από πάσης κηλίδος και σώσον Αγαθέ τας ψυχάς ημών.

Εν τοιαύτη επιγνώσει του χρέους και της αποστολής, εν εντάσει και εκτάσει προσευχής, «ομολογούντες την χάριν, κηρύττοντες τον έλεον, ου κρύπτοντες την ευεργεσίαν», συνερχόμεθα συνοδικώς αι κατά τόπους Ορθόδοξαι Εκκλησίαι, ίνα, συνεργοί γενόμενοι τω Πνεύματι, λάβωμεν τας προσηκούσας αποφάσεις, σκοπόν έχούσας πρωτίστως και κατά κύριον λόγον την σωτηρίαν του λογικού ημών ποιμνίου, εις τον σήμεραν ποικίλως μεταβαλλόμενον και δοκιμαζόμενον κόσμον

Έχομεν άπαντες την πεποίθησιν ότι, εις καιρούς ποικίλων διχοστασιών και συγκρούσεων, η Ορθόδοξος Εκκλησία καλείται ίνα κηρύξη λόγον ενωτικόν, αφυπνιστικόν, σύγχρονον, λόγον πίστεως και σωτηρίας. Καλείται ίνα, εις καιρούς ποικίλως τεταραγμένους διακηρύξη την ειρήνην, την καταλλαγήν, και την συγχώρησιν, την σωτηρίαν, την προερχομένην εκ πηγής αενάου Ιησού Χριστού φανερουμένην και βιουμένην εν τη Εκκλησιαστική και Πατερική Παραδόσει και καλέση πάντα άνθρωπον καλής θελήσεως ίνα εμπνευσθή εκ του αδαπάνου πλούτου της Ορθοδόξου εν Χριστώ Ζωής και Μαρτυρίας.

Η Εκκλησία συνέρχεται. Και αυτό τούτο το γεγονός αποτελεί επιτυχίαν και κέρδος. Διότι η Ορθόδοξος Εκκλησία ουδόλως φοβείται τον διάλογον. Πορεύεται ιστορικώς διαρκώς διαλεγομένη, εν ελευθερία, εν αληθεία και εν αγάπη. Διά τούτο και ουδεμία διαφωνία, επιφύλαξις ή διάφορος τοποθέτησις αποτελεί «στίγμα» ή «πλήγμα» της πολυποθήτου ενότητος, αλλά αντιθέτως, η δυνατότης της πολυφωνίας και η εν τέλει προβολή και φανέρωσις της Αληθείας πιστοποιεί το Μυστήριον της Εκκλησιαστικής ζωής, και καταδεικνύει την επενέργειαν του

Παναγίου Πνεύματος, του οδηγούντος «εις πάσαν την αλήθειαν», ενίοτε και εκ των διαφόρων τοποθετήσεων. Η Εκκλησία, ως διαρκώς «ζώσα και κινουμένη», έχει ανάγκην αυτής της Συνοδικής εκφράσεως. Αι δομαί της συγχρόνου ζωής συνεχώς αλλάσσουν. Νέοι εχθροί της πίστεως και παλαιοί αφυπνιζόμενοι εγείρονται. Η αντιμετώπισις αυτών, χρειάζεται συγχρόνους μεθόδους, τας οποίας μόνον ο Πανορθόδοξος Συνοδικός θεσμός δύναται να εγγυηθή.

Σήμερον η καρδιά της Πανορθοδόξου ημών Οικογενείας πάλλεται εν τη Μεγαλονήσω και Αγιοτόκω Κρήτη. Σήμερον στρέφονται εις ημάς πάσαι αι καρδίαι των πιστευόντων και αναμένουσιν ως «δρόσον Αερμών» το άγγελμα της ημετέρας Συνόδου εις ελπίδα και ζωήν. Σήμερον ευφραίνονται πάντα τα όπου γης φωτόμορφα τέκνα της Εκκλησίας. Σήμερον καθίσταται ο τόπος ούτος «υπερών» και σκηνή της χάριτος. Σήμερον αγάλλονται εξ ουρανού οι αοίδιμοι Προπάτορες ημών, ούς εμνήσθημεν ήδη λειτουργικώς και μιμνησκόμεθα των κόπων αυτών ούς κατέβαλον εν τη πραγματώσει της Συνόδου ταύτης. Σήμερον βιούντες το Μυστήριον της Πεντηκοστής, ομοθυμαδόν επί το αυτό, εν ειλικρινή χαρά και αγαλλιάσει ευρισκόμεθα ενώπιον του ιερού χρέους και της ιστορικής ευθύνης. Σήμερον ευλογείται η απαρχή, μετά την παρέλευσιν αιώνων, της επί το αυτό συνελεύσεως πασών των Αγίων του Θεού Εκκλησιών, προς κοινήν απόφανσιν επί θεμάτων της Εκκλησίας, εν ευχή όπως εν βουλή Θεού, διανοιχθή οδός κοινής πορείας των εκασταχού Αγιωτάτων Ορθοδόξων Εκκλησιών.

Χωρήσωμεν το λοιπόν, Παναγιώτατε και Άγιοι Αδελφοί, εις τον προκείμενον ημίν αγώνα και καταλήξωμεν εις έργον άγιον εν βαρεί χρέει έναντι Θεού και ανθρώπων, ίνα καταστή η Σύνοδος ημών αύτη, σταθμός ιστορικός προς τα πρόσω εν τη πληρώσει του σχεδίου και του θελήματος του Τρισαγίου Θεού.

Εν ταίς ανωτέρω σκέψεσιν, κατασπαζόμενοι πάντας «φιλήματι αγίω», αδελφικώς ευχόμεθα κατά Θεόν καρποφόρους τας εργασίας της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου εν φωτισμώ του Παναγίου και Τελεταρχικού Πνεύματος, προς δόξαν Θεού και σωτηρίαν του κόσμου! Γένοιτο!